

17 November 1967.

Wij lezen in het laatstverschenen nummer van "Ons Heem": Het dubbelnummer van "Rond de Poldertorens" werd dankbaar opgedragen aan Br. Gaëtan ter gelegenheid van zijn zestigste verjaardag. Die bezieler is zo bescheiden, dat hij een plaats als bestuurslid weigerde in het Westvlaams Verbond voor Heemkunde; hij weze hartelijk gefeliciteerd. Het landelijk Verbond is blij eens publiek te kunnen bedanken voor het vele werk dat hij verrichtte om van zijn Heemkring een modelheemkring te maken in de streek van Knokke. "De echte Knokse aristokraten van de geest zitten in die heemkring" zei vertrouwelijk een van de ministers die 's zondags in Knokke wandelen. Het bijzondere nummer kost 75 fr. en bevat prachtdukumentatie nopens de St-Sebastiaansgilden, breuken, vlaggen en e.d.m. uit hun gebied. A.L.

Dit in aansluiting bij onze vergadering van 17 november. Deze bijeenkomst begon met een korte, maar uiterst vriendschappelijke viering van onze Sekretaris. Voorzitter Rene De Keyser bracht hulde aan Broeder Gaëtan voor zijn vele belangloos werk voor de Kring en voor ons Tijdschrift, waarvan hij de bezieler is, maar ook de drukker-uitgever. Hij heeft "Rond de Poldertorens" weten uit te bouwen tot een alom gewaardeerd tijdschrift.

Na dhr. De Keyser kwam ook dhr. Jozef Penninck, Voorzitter van het Westvlaams Verbond der Kringen voor Heemkunde, aan het woord om op zijn beurt de dank en de waardering uit te drukken van het Verbond. Door de lieve dochttertjes van onze Erevoorzitter Yves Parmentier, die er bijzonder aan gehouden had met zijn gehele familie op de huldiging aanwezig te zijn, werden aande gevierde Sekretaris bloemen aangeboden en een paar geschenken als blijken van dank en van vriendschap. namens het Verbond, ons Bestuur en de hele St-Guthagokring waarvan heel veel Leden aanwezig waren, ... al moesten ze daarvoor speciaal uit Schoten komen.

Daarna hield dokter Jos De Smet, die wel een beetje de initiatiefnemer van dit vriendenfeestje was geweest, een uiterst belangwekkende lezing over D a m m e. Wij hopen in het volgende nummer van "Rond de Poldertorens" de tekst van deze lezing te publiceren.

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

28 Januari 1968.

De eerste vergadering van ons 10e jaar was een kunstnamiddag. Dhr. Gilbert Lambert uit Oostkamp kwam voor een talrijke groep Leden, zijn zeer mooie Gezellefilm "Een Jaarkrans van Schoonheid" afdraaien. De film wordt stilaan genoeg gekend en hooggeschat, zodat wij niet meer moeten uitweiden over zijn samenstelling en zijn waarde. Allen hebben wij ten zeerste genoten van dat stuk poëzie in beeld, verzen en muziek. Wat is ons Vlaanderen schoon!

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

De Turken van Sint- Anne.

De vorige generatie uit Westkapelle, Oostkerke en omliggende, noemde de inwoners van St-Anna-ter-Muiden met de bijnaam "Turken". De "Turken van St- Anne" klinkt zo een beetje als de Stropdragers van Gent. Wat mag dat betekenen en hoe kwamen de St-Annenaars aan die vreemde naam?

Ik opteerde voor een bepaalde uitleg, toen ons ijverig Medelid dhr. R. van den Neste uit Knokke, mij de volgende nota stuurde die mij in mijn mening staaft. Het steunt op een uittreksel van "De Stem" van 27/12/66.

"Tussen IJzendijke en Waterlands Kerkje ligt een gehucht van 23 huizen, genaamd Turkije. Tijdens de Tachtigjarige Oorlog kwamen de Watergeuzen zich vestigen op het eiland Biervliet om van daaruit hun strooptochten over Noord-Vlaanderen te ondernemen. Midden het verlaten en verzopen land van IJzendijke Ambacht lag een hooguitstekend eiland van de Vrije Polder. Ook daarop gingen zich Geuzen vestigen. Zij waren aartsvijanden van de katholieken en dat bracht hun de bekende zinspreuk "Liever Turks dan Paaps". Dat is voor de Spanjaarden aanleiding geweest om hun vijanden aan te duiden met de naam Turken, wat zoveel wilde zeggen als Heidenen. Daarom kreeg hun verblijfplaats de naam Turkije!.

Daar in onze hoek tussen Westkapelle, Oostkerke en Lapscheure het dorp St-Anna-ter-Muiden het eerste en enige Geuzendorp was, kan de bijnaam van T u r k e n best dezelfde oorsprong hebben.

J.R.

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm

Schilders Rond de Poldertorens.

Michel Seuphor. In "De Standaard" van febr 67 schrijft Maurits Bilcke: "In 1929 schreef Michel Seuphor het boek 'Un renouveau de la Peinture en Belgique flamande', dat in 1932 te Parijs uitgegeven werd door 'Les Tendances Nouvelles'. Seuphor droeg dit boek op aan de nagedachtenis van Jules Schmalzigaug, want hij had het te Lissewege geschreven in de kamer die Schmalzigaug jaren voordien bewoond had toen hij, zeer jong, in die streek de boeren in hun schone houdingen bij de arbeid kwam schilderen..."

Jules Schmalzigaug (Antwerpen 1886 - Den Haag 1917). Zoals blijkt uit bovenstaande moet deze avantgardist voor de eerste wereldoorlog te Lissewege gewoond en gewerkt hebben.

Valerius De Saedeleer (Aalst 1867 - Leupegem 1941). Een der merkwaardigste epigonen van de Latemse groep. Woonde te Lissewege op de hoeve Rozendale, wijk 't Voorgeboefte, van 1895 tot 98. De tragelwegel tussen de Dorpsheule en de Roelandsbrug werd naar hem genoemd.

Het ligt reeds lang in onze bedoeling een korte (hoe lang zal die dan weer worden?) biografie op te maken van de schilders, beeldhouwers en andere kunstenaars, die in ons werkgebied kortere of langere tijd gewoond hebben. We denken hier aan Parmentier, Verwee en vele anderen. Dit is een tak van onze heemkunde die zeker niet mag verwaarloosd worden. Er komt een dag dat men vruchteloos zal zoeken naar wie en wat. Zo moet voor de eerste wereldoorlog een zekere Oeldiger in onze streek in een woonwagen gewoond hebben. Enkele gekende Brugse families toonden mij een paar van zijn werken die subliem mogen genoemd worden. Zijn kleuren doen sterk aan van Gogh denken. Wie heeft ooit iets gehoord over die man?

Wie zorgt tegen het volgend nummer voor een bladzijde "Schilders" in "Rond de Poldertorens"?

Johan Ballegeer.

mmmmmmmmmmmmmmmmmmmm